

MINISTERSTWO ROZWOJU

Warszawa, 3 lutego 2016 r.

Podsekretarz Stanu
Witold Słowik

DWP.III.854.25.2015.RA.2
NK 20789/16

Wg rozdzielnika

Szanowni Państwo,

w związku z trwającymi pracami nad wdrażaniem poszczególnych programów operacyjnych oraz w nawiązaniu do zapisów *Wytycznych w zakresie kwalifikowalności wydatków w ramach Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego oraz Funduszu Spójności na lata 2014-2020*, w szczególności podrozdziału 6.13 *Podatek od towarów i usług oraz inne podatki i opłaty*, chciałbym zwrócić uwagę na następujące zagadnienia związane z realizacją projektów hybrydowych w rozumieniu art. 34 ustawy o zasadach realizacji programów w zakresie polityki spójności finansowanych w perspektywie finansowej 2014-2020:

Zgodnie z art. 64 rozporządzenia 1303/2013, w przypadku gdy beneficjentem projektu hybrydowego jest podmiot publiczny, możliwa jest refundacja wydatków kwalifikowalnych, które zostały poniesione przez partnera prywatnego. Podejście to stanowi odstępstwo od art. 65 ust. 2, który wskazuje, że aby możliwe było uznanie danego wydatku za kwalifikowalny, musi on zostać poniesiony przez beneficjenta projektu. Zgodnie z art. 64 natomiast wydatki partnera prywatnego są uznawane za poniesione i pokryte przez beneficjenta (podmiot publiczny). Refundacja wydatków trafia wówczas na tzw. rachunek powierniczy, z którego podmiot publiczny wypłaca środki partnerowi prywatnemu w oparciu o zasady określone w umowie PPP.

Taka sytuacja może mieć miejsce w modelu, w przypadku którego część lub całość nakładów inwestycyjnych jest ponoszona przez stronę prywatną, tj. modelu Projektuj-Buduj-Finansuj-Ekspluataj (ang. *Design-Build-Finance-Operate*). Wówczas to partner prywatny odpowiada za zaprojektowanie i wybudowanie danej infrastruktury, zaś następnie pełni funkcję jej operatora. Zapewnia on również finansowanie inwestycji, zatem ponosi koszty inwestycyjne, które mogłyby podlegać refundacji. Koszty te będą obejmowały m.in. opłaty na rzecz podwykonawców realizujących roboty budowlane lub dostawców urządzeń, prowadzenie nadzoru budowlanego oraz inne koszty konieczne do poniesienia w celu realizacji projektu. Opłaty te będą ponoszone przede wszystkim w oparciu o faktury VAT. Można założyć, że w większości przypadków partner prywatny będzie miał prawną możliwość odzyskania kosztu podatku VAT.

Podmiot publiczny, przenosząc na partnera prywatnego obowiązek poniesienia kosztów inwestycyjnych, jednocześnie akceptuje fakt, iż koszty te odpowiednio zwiększą wysokość opłaty za dostępność, która będzie przez niego opłacana na rzecz partnera prywatnego w fazie operacyjnej projektu. Warunki świadczenia tej opłaty są szczegółowo opisane w umowie PPP i co do zasady powinny być uzależnione od jakości usług świadczonych przez stronę prywatną.

Opłaty za dostępność będą opłacane przez podmiot publiczny (beneficjenta) w oparciu o faktury VAT wystawiane przez partnera prywatnego. W określonych przypadkach podmiot publiczny nie będzie miał prawnej możliwości odzyskania kosztu podatku VAT związanego ze świadczeniem przedmiotowej usługi. Będzie to zatem dla niego faktyczny wydatek, który będzie musiał ponosić na przestrzeni całego okresu realizacji umowy PPP (w ramach opłaty za dostępność).

W związku z powyższym, w opisanej powyżej sytuacji koszty związane z podatkiem od towarów i usług należy uznać za kwalifikowalne, o ile będą one stanowiły koszt, którego beneficjent (podmiot publiczny) z prawnego punktu widzenia nie może odzyskać w okresie trwania umowy PPP. Nie ma w tym kontekście znaczenia fakt, czy partner prywatny posiada prawną możliwość odzyskania kosztu podatku VAT, który poniósł w ramach wydatków kwalifikowalnych. Podejście to jest spójne z intencją prawodawcy, która stała za wprowadzeniem odstępstwa opisanego w art. 64 rozporządzenia 1303/2013, gdyż uwzględnia ono opisaną powyżej specyfikę projektów realizowanych w formule PPP.

Jednocześnie chciałbym podkreślić, że powyższa interpretacja została potwierdzona przez Instytucję Koordynującą odpowiedzialną w Ministerstwie Rozwoju za kwestię kwalifikowalności wydatków.

Z poważaniem,

Podsekretarz Stanu

Witold Słowik

Rozdzielnik do pisma nr DWP.III.854.25.2015.RA.2:

Instytucje zarządzające regionalnymi programami operacyjnymi:

1. Pan Cezary Przybylski, Marszałek Województwa Dolnośląskiego;
2. Pan Piotr Całbecki, Marszałek Województwa Kujawsko-Pomorskiego;
3. Pan Sławomir Sosnowski, Marszałek Województwa Lubelskiego;
4. Pani Elżbieta Anna Polak, Marszałek Województwa Lubuskiego;
5. Pan Witold Stępień, Marszałek Województwa Łódzkiego;
6. Pan Jacek Krupa, Marszałek Województwa Małopolskiego;
7. Pan Adam Struzik, Marszałek Województwa Mazowieckiego;
8. Pan Andrzej Buła, Marszałek Województwa Opolskiego;
9. Pan Władysław Ortyl, Marszałek Województwa Podkarpackiego;
10. Pan Jerzy Leszczyński, Marszałek Województwa Podlaskiego;
11. Pan Mieczysław Struk, Marszałek Województwa Pomorskiego;
12. Pan Wojciech Saługa, Marszałek Województwa Śląskiego;
13. Pan Adam Jarubas, Marszałek Województwa Świętokrzyskiego;
14. Pan Gustaw Marek Brzezin, Marszałek Województwa Warmińsko-Mazurskiego;
15. Pan Marek Woźniak, Marszałek Województwa Wielkopolskiego;
16. Pan Olgierd Geblewicz, Marszałek Województwa Zachodniopomorskiego.

Instytucje zarządzające krajowymi programami operacyjnymi:

1. Pani Monika Pałasz, Dyrektor Departamentu Programów Ponadregionalnych;
2. Pani Małgorzata Wierzbicka, Dyrektor Departamentu Programów Infrastrukturalnych;
3. Pan Marcin Łata, Dyrektor Departamentu Konkurencyjności i Innowacyjności;
4. Pan Rafał Sukiennik, Dyrektor Departamentu Rozwoju Cyfrowego.

Do wiadomości:

1. Pani Agnieszka Dawydzik, Dyrektor Departamentu Koordynacji Strategii i Polityk Rozwoju;
2. Pan Marek Kalupa, Dyrektor Departamentu Koordynacji Wdrażania Funduszy Unii Europejskiej.

